

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

Καλλιθέα 22.03.2021

αριθμός απόφασης 24

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (Φ.Ε.Κ. Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440/ τ. Β'/27.04.2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 7.12.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονική ενδικοφανή προσφυγή του, με Α.Φ.Μ., κατοίκου, κατά της από 25.09.2020 και με αριθ. ειδ.(αρ. δηλ./2020, αρ. χρημ. κατ.) Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2020, της Α.Α.Δ.Ε., και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθμ. ειδοποίησης/25.09.2020 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2020, της Α.Α.Δ.Ε., της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Την από 10.12.2020 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χολαργού.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 7.12.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αρ. ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε, έτους 2020, η οποία εκδόθηκε την 25.09.2020, προέκυψε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων, ποσού 4.232,81 € πλέον συμπληρωματικός φόρος, ποσού 6.426,33 €, μείον έκπτωση του άρθρου 7 ποσού 1.065,91 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 9.593,23 €.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης καθώς και να αναγνωριστεί ότι δεν διαθέτει φοροδοτική ικανότητα, άλλως τη μεταρρύθμισή της με πλήρη απαλλαγή από τον συμπληρωματικό φόρο και μείωση του κυρίου φόρου κατά ποσοστό 50% τουλάχιστον, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

- Εσφαλμένος και αβάσιμος υπολογισμός φόρου. Επιβάλλεται διπλή φορολογία επί της ακίνητης περιουσίας με το συμπληρωματικό φόρο. Παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγόρευσης της διπλής φορολόγησης. Στον υπολογισμό της αξίας χρησιμοποιείται τιμή ζώνης ανώτερη αυτής που ανταποκρίνεται στην πραγματική αξία των ακινήτων. Αμφισβήτηση της διοικητικώς προσδιορισθείσας αξίας των ακινήτων. Η αξία των ακινήτων δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική αξία. Η εφαρμογή των προτεινόμενων από αυτόν, εύλογων και βάσιμων τιμών ζώνης, θα επέφερε συνολική μείωση της επιβάρυνσής του για ΕΝ.Φ.Ι.Α., κατά τουλάχιστον 50%. Επίσης, σε βάρος της ακίνητης περιουσίας του έχουν επιβληθεί και εξακολουθούν να ισχύουν πολλά επάλληλα βάρη (προσημειώσεις υποθήκης, υποθήκες, κατασχέσεις).
- Εσφαλμένη και άδικη εκτίμηση φοροδοτικής ικανότητας. Η φορολόγηση που επιβάλλεται στο εισόδημα ή στην περιουσία οφείλει να ανταποκρίνεται στην φοροδοτική ικανότητα των φορολογουμένων και ο φόρος, ως χρηματική παροχή, πρέπει να καταβάλλεται δια των χρηματικών διαθεσίμων του φορολογούμενου. Η φοροδοτική ικανότητα αξιολογείται με εισοδηματικά κριτήρια, κρίνεται με βάση την παραγωγή από μέρους του φορολογούμενου επαρκών εισοδημάτων, ώστε να ικανοποιεί τις φορολογικές του υποχρεώσεις και παράλληλα να του απομένει εισόδημα επαρκές για την αξιοπρεπή διαβίωσή του και κάλυψη των σχετικών στοιχειωδών αναγκών του. Ο ίδιος επικαλείται έλλειψη φοροδοτικής ικανότητας.

- Η προκύπτουσα φορολογική επιβάρυνση καταλήγει σε έμμεση δήμευση της ακίνητης περιουσίας του, ιδίως λόγω αποδεδειγμένης οικονομικής αδυναμίας.
- Απειλή μόνιμου αποκλεισμού από την οικονομική ζωή και απώλειας αξιοπρεπούς διαβίωσης.
- Ατελέσφορο και απρόσφορο μέτρο.
- Αοριστία - έλλειψη ειδική, πλήρους και επαρκούς αιτιολόγησης της προσβαλλόμενης πράξης.
- Μη τήρηση δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 των παρ.1&6 του Ν.4223/2013 ορίζεται ότι:

«1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.....»

6. Ειδικά για τον υπολογισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους 2018 λαμβάνονται υπόψη οι Τιμές Ζώνης, οι οποίες ορίζονται στη με αριθ. 1113/2018 (Β΄ 2192) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, όπως αντικαταστάθηκε με την [παρ. 1 του άρθρου 126 του Ν.4549/2018](#) (ΦΕΚ Α΄ 105/14-6-2018) και σύμφωνα με το [άρθρο 131 του ιδίου νόμου](#) ισχύει από 14-06-2018 και μετά».

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν.4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν.1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, σύμφωνα με το σκεπτικό της 4446/2015 Απόφασης ΣτΕ «*Το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις συνθήκες της υπόθεσης και σταθμίζοντας τα συμφέροντα των διαδίκων, ιδίως δε την ύπαρξη έντονου δημοσίου συμφέροντος, συνισταμένου στην, κατά το δυνατόν, αποφυγή αιφνίδιας διακύμανσης των φορολογικών εσόδων του Κράτους υπό τις παρούσες δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες, κρίνει ότι η ακύρωση της ανωτέρω παράλειψης πρέπει, κατ' εφαρμογή της παρ. 3β του άρθρου 50του π.δ. 18/1989, να μην αναδράμει στο χρόνο συντέλεσής της, αλλά στις 21.05.2015, ημερομηνία λήξης της προθεσμίας εντός της οποίας η Διοίκηση όφειλε να εκδώσει τη σχετική πράξη της*».

Επειδή, με την ΠΟΛ.1009/18.01.2016 (ΦΕΚ 48/Β/20.1.2016), αφού λήφθηκαν υπόψη οι υπ' αριθ. 4003/2014 και 4446/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, αναπροσαρμόστηκαν οι τιμές για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των εντός σχεδίου πόλης ακινήτων οι οποίες είχαν καθοριστεί με τις αριθ. πρωτ. 1020564/487/ΟΟΤΥ/Δ΄/27.2.2007 ΠΟΛ 1034/27.2.2007 (ΦΕΚ 269/Β΄/28.2.2007), 1175023/3752/ΟΟΤΥ/Δ΄/28.12.2010 ΠΟΛ.1200/28.12.2010 (ΦΕΚ 2038/Β΄/29.12.2010) και ΠΟΛ 1093/29.4.2013 (ΦΕΚ 1068/Β΄/29.4.2013) αποφάσεις, με αναδρομική ισχύς από τις 21.5.2015.

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ.1113/2018 με θέμα «αναπροσαρμογή των τιμών εκκίνησης που προβλέπονται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 1 της αριθ.1067780/82/Γ0013/09-06-1994 (Β' 549) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των με οποιαδήποτε αιτία μεταβιβαζομένων ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές εντός σχεδίου όλης της Χώρας κατά το αντικειμενικό σύστημα» αναφέρεται ότι:

«1. Αναπροσαρμόζουμε τις τιμές εκκίνησης που προβλέπονται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 1 της με αριθμ. 1067780/82/ Γ0013/09-06-1994 (Β' 549) απόφασης Υπουργού Οικονομικών οι οποίες είχαν καθοριστεί με τις με αριθμ. πρωτ. ΠΟΛ.1009/18-01-2016 (Β' 48), ΠΟΛ.1128/2017 (Β' 2894), ΠΟΛ.1163/31-10-2017 (Β' 3882), ΠΟΛ.1180/22-11-2017 (Β' 4317), ΠΟΛ.1181/22-11-2017 (Β' 4317), αποφάσεις, όπως αυτές ισχύουν σήμερα, για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των εντός σχεδίου πόλης ή ορίων οικισμού ακινήτων, που μεταβιβάζονται με επαχθή αιτία ή αιτία θανάτου, δωρεά, γονική παροχή και αναφέρονται στις ζώνες που περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα βιβλία τιμών που συνοδεύουν τις με αριθμ. πρωτ. 1020564/487/00ΤΥ/Δ' 27-02-2007, ΠΟΛ.1034 (Β' 269), και 1175023/3752/00ΤΥ/ Δ'28-12-2010, ΠΟΛ.1200 (Β' 2038) αποφάσεις, όπως αυτές εμφανίζονται στον Πίνακα Τιμών εκκίνησης (Τ.Ζ.) που ακολουθεί και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης. Οι τιμές των συντελεστών εμπορικότητας (Σ.Ε.), οικοπέδου (Σ.Ο.), οι πίνακες τιμής οικοπέδου (Τ.Ο.) και συντελεστή εκμετάλλευσης ισογείου (Κ) καθώς και τα διαγράμματα στα οποία απεικονίζονται οι ζώνες τιμών παραμένουν ως έχουν.

2.Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 της απόφασης αυτής εφαρμόζονται οι διατάξεις της με αρ. πρωτ. 1067780/82/ Γ0013/09-06-1994 ΠΟΛ.1149 (Β' 549) απόφασης, όπως αυτή ισχύει σήμερα.

3. Για τον υπολογισμό της φορολογητέας αξίας των κτισμάτων των ειδικών κατηγοριών κτιρίων της με αριθμ. πρωτ. 1129485/479/Γ0013/3-12-1996 ΠΟΛ.1310 (Β' 1155) απόφασης Υπ. Οικονομικών εφαρμόζονται οι τιμές αφετηρίας όπως ορίστηκαν με την αριθμ. 1020562/ 486/00ΤΥ/Δ'27-02-2007 ΠΟΛ.1033(Β'268)απόφαση».

Επειδή, με την Ε.2106/07.07.2020 Εγκύκλιο του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., όπου κοινοποιήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 35 και 46 του ν.4701/2020 για θέματα φορολογίας κεφαλαίου, ορίζονται τα εξής:

«... 1. Συγκεκριμένα, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 35, για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ΕΝ.Φ.Ι.Α., στη συνολική αξία των δικαιωμάτων επί ακινήτου δεν συνυπολογίζεται κατά το έτος 2020 η αξία των δικαιωμάτων επί γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού (αγροτεμαχίων), όπως ίσχυσε και κατά τα προηγούμενα έτη (2016 - 2019).

Επίσης, στην παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου προβλέπεται ότι, κατά την εκκαθάριση του ΕΝ.Φ.Ι.Α. φυσικών προσώπων έτους 2020, θα χορηγηθεί ποσοστιαία μείωση στο συνολικό ποσό του φόρου (κύριου και συμπληρωματικού) με κριτήριο την αξία της ακίνητης περιουσίας, όπως αυτή χορηγήθηκε για το έτος 2019 και προβλεπόταν στην παράγραφο 2Α του άρθρου 7 του ν. 4223/2013 (σχετ. Ε.2150/2019)»

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 4223/2013, «Ο ΕΝΦΙΑ ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ανωτέρω νόμου, ο συμπληρωματικός φόρος επιβαρύνει, ως προς τα φυσικά πρόσωπα, μόνο την ακίνητη περιουσία με αξία άνω των 200.000 ευρώ βάσει προοδευτικής κλίμακας, ήτοι με τη χρήση συντελεστών, αναλογικώς αυξανόμενων, ανάλογα με το ύψος της ακίνητης περιουσίας του υποκειμένου στον φόρο.

Επειδή ο επιβαλλόμενος βάσει των διατάξεων των άρθρων 1 και 5 του ν. 4223/2013 συμπληρωματικός φόρος δεν αποτελεί ξεχωριστό, αυτοτελή φόρο αλλά τμήμα της συνολικής επιβάρυνσης του ΕΝΦΙΑ, ειδικότερα δε αποτελεί στοιχείο επαύξησης της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης, με κριτήριο τη φοροδοτική ικανότητα του υποκειμένου στον φόρο, η οποία διαμορφώνεται από τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας. Συνεπώς, δεν υφίσταται θέμα επιβολής διπλής φορολόγησης.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος, ορίζεται ότι: «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους».

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του ν.4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣΤΕ 1972/2013, ΣΤΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδίκου φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, όπως γίνεται παγίως δεκτό από τη νομολογία, επιτάσσοντας ο συνταγματικός νομοθέτης (άρθρα 4 παρ. 1 και 5 και 78 παρ. 1) να συνεισφέρουν οι πολίτες στα δημόσια βάρη αναλόγως της φοροδοτικής τους ικανότητας, παρέχει ταυτοχρόνως ευρεία ευχέρεια στον κοινό νομοθέτη να διαμορφώνει το εκάστοτε κατάλληλο φορολογικό σύστημα προς επιβολή και είσπραξη των φορολογικών επιβαρύνσεων, υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές ρυθμίσεις γίνονται βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων, καθώς και να φορολογεί ή να μη φορολογεί ορισμένη κατηγορία προσώπων, εκτιμώντας τις εκάστοτε κρατούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες (ΣΤΕ 2975/2011, 3028/2009, 3485/2007 κ.α.).

Επειδή, ο υπολογισμός του ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων έγινε με βάση τις ισχύουσες διατάξεις του ν.4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) και τις υποβληθείσες από τον προσφεύγοντα δηλώσεις ακίνητης περιουσίας Ε9.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ 1 του ν.4223/2013 ο Ε.Ν.Φ.Ι.Α. προσδιορίζεται με πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου που εκδίδεται από τη Φορολογική Διοίκηση, σύμφωνα με το άρθρο 32 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ 2 του ν.4223/2013 για τον προσδιορισμό του Ε.Ν.Φ.Ι.Α. του έτους 2014 λαμβάνονται υπόψη οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων που προβλέπονται στο άρθρο 23 του ν. 3427/2005 (Α' 312). Τα στοιχεία που προκύπτουν από τις δηλώσεις αυτές αποτελούν τη «Δήλωση Ε.Ν.Φ.Ι.Α.» έτους 2014, η οποία συντίθεται μηχανογραφικά από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και χρησιμοποιείται ως βάση για τον προσδιορισμό του Ε.Ν.Φ.Ι.Α. Για τον προσδιορισμό του Ε.Ν.Φ.Ι.Α.. κάθε επόμενου του 2014 έτους, λαμβάνεται η δήλωση Ε.Ν.Φ.Ι.Α. με τα στοιχεία των ακινήτων του προηγούμενου έτους με τις μεταβολές που επήλθαν.

Επειδή, η προσβαλλόμενη πράξη με αριθ. ειδοποίησης/25.09.2020 είναι πράξη διοικητικού και όχι πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, που εκδίδεται από τη Φορολογική Διοίκηση και δεν απαιτείται κλήση προς ακρόαση πριν την έκδοσή της.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Κατόπιν των ανωτέρω, οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 7.12.2020 και αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ., κατοίκου, και την επικύρωση της με αριθ. ειδ. (αρ. δηλ./2020, αρ. χρημ. κατ.) Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν. 4223/2013 (Ε.Ν.Φ.Ι.Α.) έτους 2020, της Α.Α.Δ.Ε.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

Έτος 2020:

Ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2020: 9.593,23 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την αριθμό ειδοποίησης/25.09.2020 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) Έτους 2020 της Α.Α.Δ.Ε.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο/Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4

ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.